

HOMILIA CORPUS CHRISTI
Ciutadella i Maó, 17 i 18 de juny 2016

L'Església celebra i agraeix, en aquest dia del Corpus Christi, el do immens de la presència real de Jesucrist en l'Eucaristia. És un dia per a contemplar i sorprendre'ns davant el misteri d'amor sense mesura d'un Déu que decideix fer-se aliment per a nosaltres i acompanyar-nos amb la seva presència cada dia fins a la fi del món. És un dia per a sentir-nos agraïts per aquest do immens. Jesús ens va estimar fins a l'extrem i va voler convertir-se en el nostre aliment, en pa viu que ens fa viure i que obre la porta a una vida sense fi. Per això l'actitud principal en aquest dia és la de gratitud, en resposta a l'amor de Déu manifestat en l'Eucaristia.

La *fracció del pa* era al centre de la primera comunitat cristiana (Ac 2, 42) i segueix sent el centre de la vida de l'Església. El Concili ho va expressar esplèndidament quan va dir que l'Eucaristia és la "*font i cimal de la vida cristiana*" (LG, 11). Tota la vida de l'Església, brolla de l'Eucaristia i en ella té la seva culminació. Totes les accions de l'Església tenen la seva font en l'Eucaristia: d'ella neix l'anunci de la paraula, la celebració dels misteris i la caritat.

De l'Eucaristia brolla l'evangelització

En primer lloc, de la celebració eucarística brolla l'anunci. Des del començament del meu ministeri entre vosaltres, seguint l'impuls del Papa Francesc, he posat l'accent en la necessitat de sortir a proclamar el goig de creure, en la urgència de créixer com Església que anuncia l'Evangeli i que ho fa sense por a transitar nous camins, enfront de les noves condicions en què es troben els homes i dones del nostre temps. Idò bé, estic convençut que una clau fonamental per a l'evangelització està en la vivència de l'Eucaristia.

Cada Eucaristia té una gran força missionera. Fem memòria i actualitzem el misteri de Jesucrist, mort i ressuscitat. I aquest record ens compromet a anunciar-lo. A cada Missa que celebrem, immediatament després de la consagració deim: "*Anunciam la vostra mort, confessam la vostra resurrecció*". De l'Eucaristia brolla el testimoni, la proclamació joiosa de Crist. L'Eucaristia mai s'esgota en els murs d'un temple. Per contra, ens convida a trencar-los i sobrepassar-los. Té una força que ens condueix a passar de la indiferència a la missió.

Contemplam un misteri d'amor, que no podem callar. Conèixer i experimentar l'amor de Déu ens porta a comunicar-ho a tots (cfr. SCAR 84). La trobada amb Crist ressuscitat suscita en nosaltres la urgència d'evangelitzar. Cada Missa ens compromet a ser testimonis, a explicar el succeït i "*com el van reconèixer en partir el pa*" (Lc 24, 35).

L'Eucaristia, cimal del culte a Déu

Una altra acció molt important de l'Església és el culte a Déu, que es realitza sobretot mitjançant la pregària i en la celebració dels sagaments. Idò bé, convé subratllar que el centre de tot el culte cristian és en l'Eucaristia, perquè ella conté tot el bé espiritual de l'Església, que és el mateix Crist. Els altres sagaments "*estan units a l'Eucaristia i a ella s'ordenen*" (SCAR 16).

Celebrar bé l'Eucaristia, participar-hi de manera conscient i activa, és la millor manera de lloar i beneir el nom del Senyor. Aquesta celebració es perllonga de manera natural amb la visita al Sagrari i l'adoració del Santíssim. Aquest és també el sentit de la processó, que seguirà a la nostra celebració, que és un moment d'adoració i gratitud comunitària i pública pel do de l'Eucaristia.

L'Eucaristia ens mou a estimar

Finalment, l'Eucaristia mou també a l'Església a estimar sense mesura. L'experiència de ser estimats per Déu genera en nosaltres un desig de correspondre a aquest do fins arribar a ser, com el mateix Jesús, pa partit per a la vida del món. L'Eucaristia genera una dinàmica d'amor als altres. Contemplar en aquest dia a l '*"amor dels amors"* ens empeny a treballar per saciar totes les fams que existeixen en aquest món.

Per això l'Eucaristia té una força transformadora impressionant i ens implica en la recerca de la justícia i el respecte de la dignitat de cada ésser humà. El sacrifici de Crist *"ens interpel·la i provoca contínuament"* (SCAR 89) perquè treballem per la pau, denunciant les situacions injustes i estant atents sempre a les situacions de pobresa. En aquest context troba sentit la crida que cada any dirigeix Càritas a tota la comunitat cristiana perquè la contemplació del misteri eucarístic ens doni força per treballar sense descans en la construcció de la civilització de l'amor.

Conclusió

Una Església eucarística és una Església evangelitzadora, una Església que dóna culte a Déu i una Església propera als més pobres. Per contra, quan decau la participació en l'Eucaristia, es debilita la fe, es perd la vitalitat missionera de la Diòcesi, decau la capacitat evangelitzadora i transformadora de les nostres comunitats.

Posem, per tant, l'Eucaristia al centre de la nostra vida personal i comunitària. D'ella brollen energies renovades per seguir proclamat amb goig l'Evangeli de Jesucrist, que és la raó de ser de l'Església universal i també d'aquesta Església Diocesana de Menorca.

Sortir en processó pels carrers amb el Senyor Sagmentat, com farem en acabar l'Eucaristia, és una forma no només de proclamar la nostra fe en la presència real de Crist en el sagament de l'altar, sinó també de dir a tot home i dona de Ciutadella / Maó que Jesucrist vol trobar-se amb ell.

Per la nostra part, la celebració de l'Eucaristia i l'adoració silenciosa, han de generar un nou impuls apostòlic, fent créixer el nostre compromís d'anunciar amb coratge a Jesucrist.

HOMILÍA CORPUS CHRISTI

Ciutadella y Mahón, 17 y 18 de junio 2016

La Iglesia celebra y agradece, en este día del Corpus Christi, el don inmenso de la presencia real de Jesucristo en la Eucaristía. Es día para contemplar y asombrarse ante el misterio de amor sin medida de un Dios que decide hacerse alimento para nosotros y acompañarnos con su presencia todos los días hasta el fin del mundo. Es día de sentirnos agradecidos por ese don inmenso. Jesús nos amó hasta el extremo y quiso convertirse en nuestro alimento, en pan vivo que nos hace vivir y que abre la puerta a una vida sin fin. Por eso la actitud principal en este día es la de gratitud, en respuesta al amor de Dios manifestado en la Eucaristía.

La fracción del pan estaba en el centro de la primera comunidad cristiana (Hech 2, 42) y sigue siendo el centro de la vida de la Iglesia. El Concilio lo expresó espléndidamente cuando dijo que la Eucaristía es la “fuente y cumbre de la vida cristiana” (LG, 11). Toda la vida de la Iglesia, brota de la Eucaristía y en ella tiene su culminación. Todas las acciones de la Iglesia tienen su fuente en la Eucaristía: de ella nace el anuncio de la palabra, la celebración de los misterios y la caridad.

De la Eucaristía brota la evangelización

En primer lugar, de la celebración eucarística brota el anuncio. Desde el comienzo de mi ministerio entre vosotros, siguiendo el impulso del Papa Francisco, he puesto el acento en la necesidad de salir a proclamar el gozo de creer, en la urgencia de crecer como Iglesia que anuncia el Evangelio y que lo hace sin miedo a transitar nuevos senderos, frente a las nuevas condiciones en las que están los hombres y mujeres de nuestro tiempo. Pues bien, estoy convencido de que una clave fundamental para la evangelización está en la vivencia de la Eucaristía.

Cada Eucaristía tiene una gran fuerza misionera. Hacemos memoria y actualizamos el misterio de Jesucristo, muerto y resucitado. Y ese recuerdo nos compromete a anunciarlo. En cada Misa que celebramos, inmediatamente después de la consagración decimos: “Anunciamos tu muerte, proclamamos tu resurrección”. De la Eucaristía brota el testimonio, la proclamación gozosa de Cristo. La Eucaristía nunca se agota en las paredes de un templo. Por el contrario, nos invita a romperlas y rebasarlas. Tiene una fuerza que nos conduce a pasar de la indiferencia a la misión.

Contemplamos un misterio de amor, que no podemos callar. Conocer y experimentar el amor de Dios nos lleva a comunicarlo a todos (cfr. SCar 84). El encuentro con Cristo resucitado suscita en nosotros la urgencia de evangelizar. Cada Misa nos compromete a ser testigos a contar lo sucedido y “cómo lo reconocieron al partir el pan” (Lc 24, 35).

La Eucaristía, culmen del culto a Dios

Otra acción muy importante de la Iglesia es el culto a Dios, que se realiza sobre todo mediante la oración y en la celebración los sacramentos. Pues bien, conviene subrayar que el centro de todo el culto cristiano está en la Eucaristía, porque ella contiene todo el bien espiritual de la Iglesia, que es el mismo Cristo. Los demás sacramentos “están unidos a la Eucaristía y a ella se ordenan” (SCar 16).

Celebrar bien la Eucaristía, participar en ella de modo consciente y activo, es la mejor forma de alabar y bendecir el nombre del Señor. Esta celebración se prolonga de modo natural con la visita al Sagrario y la adoración del Santísimo. Este es también el sentido de la procesión, que seguirá a nuestra celebración, que es un momento de adoración y gratitud comunitaria y pública por el don de la Eucaristía.

La Eucaristía nos mueve a amar

Finalmente, la Eucaristía mueve también a la Iglesia a amar sin medida. La experiencia de ser amados por Dios genera en nosotros un deseo de corresponder a ese don hasta llegar a ser, como el mismo Jesús, pan partido para la vida del mundo. La Eucaristía genera una dinámica de amor a los demás. Contemplar en este día al “amor de los amores” nos empuja a trabajar para saciar todas las hambres que existen en este mundo.

Por eso la Eucaristía tiene una fuerza transformadora impresionante y nos implica en la búsqueda de la justicia y el respeto de la dignidad de cada ser humano. El sacrificio de Cristo “nos interpela y provoca continuamente” (SCar 89) para que trabajemos por la paz, denunciando las situaciones injustas y estando atentos siempre a las situaciones de pobreza. En este contexto encuentra sentido la llamada que cada año dirige Cáritas a toda la comunidad cristiana para que la contemplación del misterio eucarístico nos de fuerza para trabajar sin descanso en la construcción de la civilización del amor.

Conclusión

Una Iglesia eucarística es una Iglesia evangelizadora, una Iglesia que da culto a Dios y una Iglesia cercana a los más pobres. Por el contrario, cuando decae la participación en la Eucaristía, se debilita la fe, se pierde la vitalidad misionera de la Diócesis, decae la capacidad evangelizadora y transformadora de nuestras comunidades.

Pongamos, pues, la Eucaristía en el centro de nuestra vida personal y comunitaria. De ella brotan energías renovadas para seguir proclamando con gozo el Evangelio de Jesucristo, que es la razón de ser de la Iglesia universal y también de esta Iglesia Diocesana de Menorca.

Salir en procesión por las calles con el Señor Sacramentado, comoharemos al finalizar la Eucaristía, es una forma no sólo de proclamar nuestra fe en la presencia real de Cristo en el sacramento del altar, sino también de decir a todo hombre y mujer de Ciutadella/Maó que Jesucristo desea encontrarse con él.

Por nuestra parte, la celebración de la Eucaristía y la adoración silenciosa, deben generar un nuevo impulso apostólico, acrecentando nuestro compromiso de anunciar con coraje a Jesucristo.